

paa den anden Side staa Smaafolkene ovre i Aarhus, som særlig ere det ærede Medlems Vælgere, og de blive jo, hvad denne Sag angaar, gennem den socialistiske Presse informerede om, at det er en stor og god Sag. Paa den anden Side skulde det ærede Medlem jo heller ikke gerne lade sig distancere af sin Kollega fra Aarhus nordre Kreds, saa at det skulde kunne siges, at han ikke var lige saa god By-Patriot som denne; det maatte virkelig ikke gerne høres inden for den gode Aarhus Bys Mure. Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem er ilde stillet, thi det er galt, hvordan han end bærer sig ad. Derfor siger jeg, at det er en Dansen mellem Æg, hvor det ærede Medlem er kommet til at danse saadan omkring, at der virkelig er sparket nogle Æg i Stykker. Det ærede Medlem har ikke noget andet at komme med end Insinuationer om, at jeg som Ændringsforslagsstiller har sagt et og ment et andet, at jeg har stillet et Forslag, som i Grunden ikke betød noget, men som vilde ødelægge Sagen. Det er det, der har gjort, at jeg synes, at det ærede Medlem har indtaget en ganske mærkelig Stilling. Og skønt jeg ellers rent personlig taget synes, at det ærede Medlem i Almindelighed er et meget behageligt Medlem at forhandle med baade offentlig og privat, maa jeg tilstaa, at han her er optraadt paa en Maade, som jeg ikke har kendt hos ham tidligere. Men det er naturligvis, fordi han er i den skæve Stilling paa den ene Side at skulle holde med sine københavnske Kammerater og paa den anden Side være Aarhus' Bypatriot. Jeg kan ikke gøre ved, at han er i en saadan skæv Stilling, og derfor forekommer det mig, at han ikke skulde lade det gaa ud over mig. Sagen, som jeg har taget op, er efter det ærede Medlems Mening naturlig og rigtig, det mener jeg ogsaa, og jeg tør ikke driste mig til at paastaa, at denne Seruminstitution er aldeles unyttig. Det er mit principielle Staaende, og derfor indtog jeg ikke det Standpunkt at stemme imod Loven, hvad jeg jo havde haft Lov til, og havde jeg ment det, havde jeg selvfølgelig stillet mig paa dette Standpunkt i Udvalget. Men saa indser jeg ikke, at det er en Forbrydelse, naar jeg saa siger: lad os lægge Institutionen paa det Sted, hvor det er naturligt og rigtigt at lægge den ogsaa efter det ærede Medlems Mening. Saa bebrejdede det ærede Medlem mig min Optraeden i Udvalget. Maa jeg spørge, hvad kender det ærede Medlem dertil? Han kender ikke det allerfjerneste dertil. Den allerførste

Gang, Ændringsforslag blev indkaldt, vil Udvalgets ærede Ordfører, som tillige er dets Formand, være mit Vidne paa, at jeg øjeblikkelig stillede dette Forslag og anmodede ham om at inødekomme min Hensigt om at faa det med i den allerforeløbigste Betænkning. Hvad kan jeg saa gøre mere, og hvor kan saa det ærede Medlem komme i Henhold til Udvalgets Forhandlinger og sige, at jeg i Udvalget har opført mig paa en Maade, som beviser, at jeg ikke mener noget med det Forslag, jeg har stillet. Det ærede Medlem maa virkelig undskylde, det er ikke mig, der har været med til at stille et naturligt og rigtigt Forslag, der ved min Optraeden har bevirket, at det ærede Medlem er kommet i Modsigelse med sig selv. Jeg kan virkelig ikke gøre ved, at det ærede Medlem paa den ene Side maa stille sig saadan og paa den anden Side saadan, og saasom og eftersom det ærede Medlem lige saa lidt som andre Mennesker paa en Gang kan baade blæse og have Mel i Munden, er det ham lige saa umuligt at tilfredsstille baade sine socialdemokratiske Kammerater i København og sine Aarhus bypatriotiske Interesser (Afbrydelse). Ja, det er Skam det, det kniber med, og derfor er det ærede Medlem saa daarligt tilpas. Nu vil jeg — det vil jeg ærlig tilstaa — naar vi ere færdige med 2den Behandling, se om det er muligt gennem Udvalgets Ordfører og Formand at faa Oplysninger fra Autoriteterne i Aarhus, saa hurtigt ske kan, men saaledes har jeg baaret mig ad med at stille mit Ændringsforslag, og hvad kan saa det ærede Medlem forlange mere? Jeg tror, at naar dette bliver gjort, vil det ikke vare mange Dage, før vi have Svar, saa det behøver ikke at forhale Sagen. Jeg skal gøre, hvad der staaar i min Magt, for at det kan blive tilfredsstillende, men naar jeg gør det og har gjort det og kan bevise det, maa jeg saa være fri for det ærede Medlems Insinuationer. Med disse Bemærkninger skal jeg saa atter tage Forslaget tilbage.

Formanden: Forslaget er saaledes atter taget tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager det.

Harald Jensen: Ja, jeg optager det og beder om Ordet.

Formanden: Det er ikke heldigt, saaledes atter og atter at genoptage et Forslag, og det er heller ikke heldigt, at Forhandlingen faar en saa personlig Karakter,